

ת"פ 15306/09/15 - נחשון רשף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 15306-09-15 מדינת ישראל נ' רשף ואח'

בפני כבוד השופט עוז ניר נאוי
המבקש: נחשון רשף
נגד
המשיבה: מדינת ישראל
החלטה

בעניין טענות מקדמיות מטעם הנאשם מס' 1 -

1. לפני בקשת הנאשם 1 להורות על בטלותו של כתב האישום נגדו, משלא פעלה לטענתו המאשימה בהתאם להוראות תיקון 66 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ומשנפלו פגמים מהותיים בכתב האישום באופן שלא פירטה המאשימה כדבעי את האישום נגדו.

2. אשר לתחולת תיקון 66 בעניין הנאשם 1, משהודיע ב"כ המאשימה כי נשקלה אפשרות החלת התיקון טרם הגשת כתב האישום, הרי שהודעה כאמור, אף ללא תיעודה בכתב, תומכת בדחיית העתירה. לעניין זה אפנה להחלטתי באותו עניין שניתנה במסגרת ת"פ 14741-11-14 שם קבעתי, בין היתר, כדלהלן:

"הפכתי והפכתי ולא מצאתי בחוק, בהנחית היועמ"ש ואף לא בהנחית המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין, חובה להעלות על הכתב את העובדה כי נשקל הסדר מותנה. אכן, נדמה כי ראוי היה להעלות את הדברים על הכתב, ואולם, חובה שכזאת - אין.

בהנחיית היועמ"ש נקבעו שלבי העבודה לקראת עריכת ההסדר, ובין השאר, נקבע כי בטרם יערוך תובע הסדר מותנה, עליו לבצע סדרה של פעולות, ובהן בחינת קיומה של תשתית ראייתית מספקת לצורך העמדה לדין פלילי; בחינת עמידה בתנאי הסף הקבועים בחוק; בחינת סוג העבירה וקיומן של נסיבות המצדיקות סגירת תיק בהסדר (לרבות החלטה מנומקת על כך שהעונש המתאים אינו כולל מאסר בפועל וכי מילוי תנאי ההסדר יענה על העניין לציבור), ואף הכנת טיוטת כתב אישום.

אולם כאמור, אלה שלבי העבודה "לקראת עריכת הסדר", קרי, לאחר שנשקל אם המקרה מתאים או לא מתאים לעריכת הסדר. רוצה לומר - תיעוד מכוח הנחיית היועמ"ש, יהיה תיעוד של פעולות שבוצעו לאחר שהופעל שיקול הדעת, ולאחר שנערך מיון מקדים של המקרה ונמצא כי על פניו ראוי להציע בו הסדר. לפיכך, על פי הנחיית היועמ"ש לפחות, לא נדרש תיעוד של השלב המקדמי.

גם פרק 1 להנחיית המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין אשר קבע פעולות מקדימות של התובע, והנחה את התובעים לערוך מיון מקדים של כל התיקים המועברים לטיפולם על מנת לאתר את התיקים בהם ניתן יהיה לשקול סגירת תיק בהסדר - אינו מחייב רישום כלשהו. ברי כי מיון תיקים יכול להתבצע גם ללא תיעוד לכך [כך למשל ניתן לבצע חלוקה פיסית במשרד בין תיקים שנמצאו על פניו ראויים לבין תיקים שלא]. ממילא, נקבע כי תיק שאותר "יטופל על ידי התובע בדומה לכל תיק פיקוח אחר". רק עם סיום בדיקת התיק וכתיבת טיוטת כתב

האישום, נקבע כי יבחן התובע אם התיק אכן מתאים לטיפול במסלול של הסדר מותנה. לפיכך, ככל שלא הופנה תיק למסלול של הסדר מותנה, אין כל דרישה מפורשת כי יהיה תיעוד לכך.

יחד עם האמור, סבורני כי חרף העדר החובה, ראוי כי תיעוד בכתב על שקילתו של הסדר יעשה, ובמקרים מסוימים העדרו של תיעוד שכזה יכול ויהיה בו להוביל לביטולו של כתב האישום, במקרים המתאימים..."

3. יתר על כן, מקובלות עלי טענות המאשימה, כי על פניו ומבלי לקבוע מסמרות, עמדת המאשימה לפיהן החליטה שלא להחיל עליה העבירות דנן את ההסדר, אינה בלתי סבירה. כמפורט בכתב האישום, במקרה דנן, מיוחס לנאשם שימוש מסחרי בקרקע חקלאית מוכרזת למטרות מסחר והפקת רווח כלכלי החל משנת 2012, בהיקף של כ-1,300 מ"ר.

4. כפי שקבעתי בהליך הנ"ל, גודל השטח, מטרת השימוש החורג ומשך תקופת השימוש, מהווים נסיבות אשר אין שוללת את עמדת המאשימה לאי הפעלתו של התיקון [ראו החלטת הנ"ל בעניין 14741-11-14 מ"י נ' בר סלע (7.2.2016)].

5. אשר לפגמים הנטענים בכתב האישום, טוען בא כוחו המלומד של הנאשם 1, כי המאשימה לא פירטה מהו השימוש בגינו הוגש כתב האישום נגדו, ולפיכך עליה לתקן את כתב האישום ולהבהיר. כמו כן, לטענתו אין המאשימה יכולה להאשימו ב"עבירה לפי סעיף 204(א)-(ג)" כאשר מיוחס לו בכתב האישום שימוש חורג במקרקעין ללא היתר בלבד, שהוא עבירה לפי סעיף 204(א) בלבד.

6. בתגובתה המאשימה טענה כי בכתב האישום פירטה פירוט מספק, והבהירה כי משהנאשם הוא בנו של בעל זכויות החכירה במקרקעין, אשר בפועל אחראי על הנכס, הנוהג במקרקעין כבעלים, מחזיק ומשתמש בהם, אין כל מניעה להגיש את כתב האישום נגדו מכוח הוראות סעיף 208(א)(4) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965.

7. כן הבהירה המאשימה כי בסעיפים 1 - 6 לכתב האישום מפורטים השימושים השונים בגינם מואשם הנאשם 1 באופן ברור ומקיף, המהווים שימוש מסחרי במקרקעין. טענותיה אלה של המאשימה מקובלות עלי.

8. יחד עם זאת, ב"כ המאשימה לא התייחס בתגובתו לטענתו של הנאשם 1 באשר להכללת סעיפים 204(ב) ו-(ג), הכוללים עבירות החורגות משימוש חורג במקרקעין ללא היתר, בכתב האישום ולפיכך סבורני כי יש להסיר סעיפים אלו מכתב האישום.

9. אכן, בכתב האישום פירטה המאשימה כי המקרקעין נמצאים במושב רשפון, ומסווגים כקרקע חקלאית, ובנוסף פירטה את התוכניות החלות על המקרקעין. כן פירטה המאשימה כאמור, כי הנאשם 1 משכיר את המקרקעין לשימוש מסחרי.

10. ברם, צודק ב"כ הנאשם כי עבירה של שימוש חורג במקרקעין ללא היתר היא עבירה לפי סעיף 204(א) בלבד, וככל שרוצה המאשימה לכלול אישום לפי סעיף 204(ב) הדן בסטייה מהיתר או מתוכנית עליה לפרט כיצד סוטה

הנאשם 1 מן התוכניות. באשר לסעיף 204(ג), הדן בשימוש חורג בקרקע חקלאית, ולא בשימוש ללא היתר - גם כאן על המאשימה היה לשנות את כותרת האישום בהתאם, אם וככל שבכוונתה לכלול סעיף אישום זה.

11. לנוכח כל האמור לעיל, הנני דוחה את הבקשה בכל הנוגע לביטולו של כתב האישום מכוח תיקון 66, ומקבל באופן חלקי את בקשת הנאשם 1 ביחס לפגמים בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ד אדר א' תשע"ו, 23 פברואר 2016, בהעדר הצדדים.